

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P., s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, P., X. Bratislava, IČO: X., zastúpeného A., s.r.o., so sídlom v Bratislave, G., X. Bratislava, IČO: X. proti povinnej **E.**, nar. X., bytom H., X. Holíč, **o vymoženie pohľadávky 1 618,51 eur s príslušenstvom**, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. R. so sídlom Exekútorského úradu Bratislava, Z., X. Bratislava pod sp. zn. EX 910/2009, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 11. decembra 2012 č. k. 24CoE/9/2012-61, takto

r o z h o d o l :

Odvolanie oprávneného **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Skalica uznesením z 21. októbra 2011 č. k. 2Er/332/2009-40 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil s tým, že oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi: JUDr. R., Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Z., Bratislava náhradu trov exekúcie v sume 39,50 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodcovský rozsudok je

nulitný a ako exekučný titul je neúčinný, z ktorého dôvodu súd exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku vyhlásil za neprípustnú a zastavil.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, napadnutým uznesením z 11. decembra 2012 č. k. 24CoE/9/2012-61 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a návrhy na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ zamietol. Vo vzťahu k návrhu oprávneného na prerušenie konania odvolací súd uviedol, že vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. je súd ako autoritatívny orgán rozhodujúci spory a iné právne veci povinný obligatórne prerušiť súdne konania, ak rozhodol o tom, že požiada podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ (pôvodne čl. 234 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva) Súdny dvor Európskej únie o vydanie rozhodnutia o predbežnej (prejudiciálnej) otázke. Konanie o predbežnej otázke podľa čl. 267 zmluvy o fungovaní EÚ má povahu osobitného nespоровého a medzitýmneho konania, v ktorom Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o výklade zakladajúcich zmlúv Únie, o platnosti a výklade aktov inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Európskej únie, výklade štatútov orgánov zriadených aktom Rady ES. Konanie o predbežnej otázke pred Súdnym dvorom je inštitútom pôsobiacim v záujme integrácie a zachovania jednoty európskeho práva, pretože v tomto konaní Súdny dvor Európskej únie vydáva rozhodnutia o určitých čiastkových otázkach výkladu a platnosti komunitárneho práva, ktoré je potrebné pre rozhodnutie vnútroštátneho súdu vo veci samej.

Odvolací súd ďalej zdôraznil, že povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu požiadať Súdny dvor o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke je zakotvená v druhej vete čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ. Túto povinnosť však nemožno vykladať absolútne, t. j., že vnútroštátny orgán má vždy a za akýchkoľvek okolností požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke. Zdôraznil, že predpokladom povinnosti začať konania o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu komunitárneho práva je v zmysle ustálenej judikatúry Súdného dvora predovšetkým skutočnosť, či otázka komunitárneho práva týkajúca sa platnosti alebo výkladu únieového práva je pre riešenie daného prípadu relevantná. Zmyslom riešenia predbežnej otázky nie je rozhodnúť konkrétny spor, ktorý je vo výlučnej kompetencii súdu členskej krajiny ale zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva. Rozhodnutie o otázke hraníc aplikovateľnosti únieového práva (tiež o jeho výklade alebo o jeho platnosti) musí mať bezprostredný súvis so sporom prejednávaným vnútroštátnym súdom v tom zmysle, že ho determinuje po stránke právnej. Zároveň prejudiciálna otázka nastolená Súdnemu dvoru EÚ nesmie byť zjavne neopodstatnená a irelevantná vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, jej

potencionálne zodpovedanie musí mať reálny dosah na prebiehajúci spor a zároveň nesmie ísť o otázku akademickú v tom zmysle, že táto otázka nemá reálny základ v prejednávacom spore.

Podľa názoru odvolacieho súdu otázka odvolateľa pod 1/ návrhu na prerušenie konania je otázka akademická, a teda nie je spôsobilá ovplyvniť jeho výsledok. Vo vzťahu k druhej otázke odvolací súd poukázal na smernicu Rady 93/13/EHS, ktorá v čl. 3 uvádza, že zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Preto aj v prípade, ak skutočne dojednanie rozhodcovskej doložky používanej oprávneným by nebolo neprijateľnou zmluvnou podmienkou priamo podľa písm. q/ ods. 1 prílohy Smernice, uvedené nič nemení na správnosti záveru exekučného súdu, že rozhodcovská doložka oprávneného nebola so spotrebiteľom individuálne dohodnutá, pôsobí značnú nerovnováhu v neprospech práv spotrebiteľa, a teda je neprijateľnou, spotrebiteľa – nezaväzujúcou podmienkou. Pokiaľ ide o tretiu otázku, odvolací súd poukázal okrem iného aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci P. (C-76/10), kde v súvislosti so skúmaním nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátny súd má aj vo fáze výkonu rozhodnutia povinnosť (aj bez návrhu) posúdiť nekalú povahu podmienky obsiahnutej v zmluve o úvere uzavretej poskytovateľom úveru so spotrebiteľom. Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že v prejednávacom prípade neexistuje potreba obrátiť sa s predbežnou otázkou na Súdny dvor EÚ, preto návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu, ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 204 ods. 1 O. s. p.). Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (§ 57 ods. 1 O. s. p.). Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa,

ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O. s. p.). Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O. s. p.).

Odvolaním napadnuté uznesenie bolo oprávnenému doručené 20. mája 2013. Lehota na podanie odvolania začala oprávnenému plynúť 21. mája 2013 a jej koniec pripadol na utorok 04. júna 2013. Obsah spisu svedčí o tom, že oprávnený podal odvolanie na poštovú prepravu 05. júna 2013. Z toho vyplýva, že odvolanie bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd odmietol odvolanie oprávneného ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.

Odvolací súd nepriznal povinnému náhradu trov odvolacieho konania, lebo v odvolacom konaní mu žiadne nevznikli (§ 224 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 27. januára 2014

JUDr. Beáta Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová